

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2010/14/323

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op de beroepen van [naam appellante 1] en [naam appellante 2], gericht tegen de besluiten van de examencommissie van de faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om een maatregel op te leggen aan appellanten vanwege het plegen van fraude bij het afleggen van het tentamen Sociaal Recht.

I. Loop van het geding

Appellanten hebben ieder op 31 januari 2010 beroep ingesteld tegen de beslissingen van verweerster d.d. 7 januari 2010. De beroepschriften zijn tijdig ontvangen. Op 4 februari 2010 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de studenten nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft het College van Beroep meegedeeld een poging tot minnelijke schikking niet zinvol te vinden, omdat genoegzaam is vastgesteld dat appellanten zich aan fraude schuldig hebben gemaakt. Op 11 februari 2010 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van het College op 1 april 2010. Appellanten zijn in persoon verschenen en werden vertegenwoordigd door [naam], advocaat. Verweerster werd vertegenwoordigd door [naam]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellanten hebben op 29 oktober 2009 het tentamen Sociaal Recht afgelegd. Verweerster heeft vervolgens geconstateerd dat de beantwoording van bepaalde onderdelen van het tentamen bij beide appellanten nagenoeg woordelijk overeenkomt. Voorts is vastgesteld dat in het tentamen van [appellante 1] een los vel papier zat met haar naam en studentnummer, maar geschreven in een ander handschrift dan de rest van het tentamen. De handschriften van partijen zijn door een onafhankelijke grafoloog beoordeeld. Deze heeft geconstateerd dat het handschrift op het losse vel papier van [appellante 2] is. Na confrontatie met de uitkomst van het grafologisch onderzoek hebben appellanten erkend fraude gepleegd te hebben. [Appellante 2] heeft toegegeven [appellante 1] op haar verzoek te hebben geholpen bij het beantwoorden van het tentamen. Appellanten tekenen beroep aan tegen de beoordeling van het tentamen met het cijfer 0 en het uitsluiten van alle tentamens van de faculteit der Rechtsgeleerdheid gedurende de periode 21 november 2009 tot 21 november 2010. Deze maatregel achten appellanten disproportioneel, omdat er sprake is van verzachtende omstandigheden.

III. Standpunten van partijen

Appellanten zijn van mening dat verweerster niet of onvoldoende rekening heeft gehouden met verzachtende omstandigheden bij het vaststellen van de opgelegde maatregel. Beide appellanten geven te kennen dat zij niet eerder betrokken zijn geweest bij enige vorm van fraude. Verweerster heeft het appellanten kwalijk genomen dat zij niet in een eerder stadium bekend hebben fraude te hebben gepleegd. Zij konden naar eigen zeggen echter niet eerder bekennen, omdat ze daarmee hun medepleger in diskrediet zouden brengen.

Voorts erkennen appellanten ter zitting dat verweerster erop heeft gewezen dat bekennen van de fraude 'meegewogen' zou worden bij het vaststellen van de maatregel. Dat werd eerder in het beroepschrift ontkend. Tot slot is nog van belang dat appellanten niet eerder een bekentenis hebben afgelegd, omdat zij zich schamen over het gebeurde.

Het valt appellanten op dat verweerster wel verzwarende omstandigheden heeft laten meewegen bij het bepalen van de op te leggen maatregel, maar niet de verzachtende. Zo heeft [appellante 2] geen voordeel van de gepleegde fraude. Voor [appellante 1] is dat anders. Zij wilde het vak Sociaal Recht afronden, omdat zij daarmee voldoende studiepunten zou hebben behaald om deel te kunnen nemen aan de pleitoefening. Dit verschil in belang is door verweerster niet meegewogen in haar beslissing.

Verweerster bestrijdt in haar verweerschrift de stellingen van appellanten. Verweerster acht de opgelegde maatregel terecht, gezien de ernst van het gepleegde feit en de herhaalde ontkenning door appellanten, ondanks de ingebrachte bewijsstukken. Zowel de pleger als degene die gelegenheid geeft tot plegen van fraude ('fraude plegen in vereniging') is strafbaar ingevolge het Examenreglement van de faculteit der Rechtsgeleerdheid. [Appellante 2] is tijdens de hoorzitting gewezen op de consequenties, als zij bleef volhouden geen fraude gepleegd te hebben, terwijl er voldoende bewijs was dat zij zich daar wel aan schuldig had gemaakt. Aan [appellante 1] kon dit niet zo nadrukkelijk worden voorgehouden, omdat zij niet is ingegaan op de uitnodiging voor de hoorzitting. Volgens verweerster behoort een rechtenstudent zich nog meer dan een student in een andere discipline bewust te zijn van zijn gedrag. Loyaliteit en schaamte spelen voor verweerster geen rol bij het afwegen van de argumenten om tot een maatregel te komen.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens beoordeelt of de maatregel, opgelegd door verweerster, in het licht van de haar toekomende discretionaire bevoegdheid, in redelijkheid genomen kon worden.

Het College stelt vast dat de verzachtende omstandigheden waarop appellanten zich beroepen, onvoldoende gewicht hebben om de redelijkheid van de maatregel te betwisten. Een deel van de aangevoerde omstandigheden is bovendien speculatief of mogelijk niet als bewijs te leggen. Appellanten hebben zelf al erkend dat verweerster aan appellanten duidelijk heeft gemaakt dat het direct bekennen van de fraude zou worden meegewogen bij de beslissing welke maatregel opgelegd zou worden. Daarmee is de grond onder dit argument vervallen.

Een toegekende beoordeling kan als zodanig niet worden betwist. Tegen de argumentatie om tot die beoordeling te komen, kan wel beroep worden aangetekend. Uit voorgaande blijkt echter reeds dat in dit geval het beroep geen doel treft. Uit de hoorzitting is voorts onweersproken gebleken dat toekenning van het cijfer 0 mogelijk is, daar het Examenreglement daarin voorziet. Het College volgt verweerster niet in het onderscheid dat zij aanbrengt tussen Rechtenstudenten en studenten in andere disciplines.

Appellanten hebben tevens verzocht de kosten die zij in verband met de behandeling van het beroep hebben moeten maken, te vergoeden. Het College van Beroep heeft daartoe echter niet de bevoegdheid. Dit verzoek wordt derhalve afgewezen.

V. Uitspraak

Het College verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 1 april 2010 door prof. dr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, prof. dr. H.A. Verhoef, mw. A. Opgelder, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

prof. dr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris